

Pécsi Ítéltábla a dr. Náthly József ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Radnai Szilárd ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen taggyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében a Törvényszék 2014. október 2. napján kelt számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi az FB-5/2013. számú határozat végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperes vadásztársaság tagja, és 2012 nyaráig a vadásztársaság tagja volt M. I.is. A felperes 2012 novemberéig vadászmeister volt. A felperes és M....egy munkahelyen dolgoztak. 2012. április végén M..... a vadásztársaság ellenőrző bizottságának elnöke megkereste a felperest, hogy a felperesnél őrzött vadásztársasági iratok közül a hivatásos vadász szolgálati naplóját és a beírókönyvet elkérje. M.... az iratokba betekintésre jogosult volt. M.... a felperestől elkért iratokat a szobájába átvitte, majd pár perc elteltével a felperesnek visszaadta.

A 2012. szeptember 25-én az alperes intéző bizottságának ülésén a vadásztársaság elnöke ismertette, hogy M..... az ellene indult eljárásban a közgyűlés által hozott határozat megtámadása iránt keresettel élt, az ügyben kézbesített iratok között a beírókönyv lapjainak fénymásolatai is szerepeltek. A felperesnek az intéző bizottság ülésén felróták, hogy ezek az iratok hogyan kerülhettek a per anyagához. A következő ülés alkalmával a vadásztársaság elnöke a felperessel közölte, hogy ellene fegyelmi eljárást fog kezdeményezni, ezt követően a felperes a vadászmeisteri tisztségéről lemondott.

Az alperes taggyűlése a 4/2012.(XI.11.) számú határozatával 2012. november 11-ei hatállyal módosította az alperes alapszabályát. Az alapszabály 31.§-ának rendelkezése szerint az ezt követően elrendelt fegyelmi eljárásokban kellett az új szabályokat alkalmazni annak kimondásával egyidejűleg, hogy a korábbi fegyelmi szabályzat és annak minden módosítása hatályát veszítette.

2012. december 6-án az alperes elnöke a felperessel szemben fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el. 2013. január 19. napján a fegyelmi bizottság a felperest személyesen meghallgatta, majd az eljárás folytatását 2013. március 15-ére halasztotta, mert a felperes indítványozta M..... tanúkenti meghallgatását. 2013. március 15-én az erős havazás miatt a felperes és M.... a meghallgatáson nem tudott megjelenni. Az akkor megjelent tanúkat a fegyelmi bizottság meghallgatta, majd meghozta az FB-3/2012. számú határozatot, amely megállapította, hogy a felperes fegyelmi vétséget követett el és erre tekintettel fegyelmi büntetésként 3 évig terjedő időszakra a vadászati jogosultságát felfüggesztette. A felperes fellebbezése folytán a vadásztársaság 2013. július 6. napján rendkívüli taggyűlést tartott, amelyen a 7/2013.(VII.6.) határozatával az FB-3/2012. számú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte és a fegyelmi bizottságot új eljárásra utasította.

A fegyelmi bizottság 2013. július 7-ei határozatával a felperes elleni fegyelmi eljárásban 2013. augusztus 11-ére tűzött határnapot, amelyen a felperest ismételten személyesen meghallgatta.

2013. szeptember 18-án a fegyelmi bizottság elnöke a felperesnek megküldte a fegyelmi bizottság határozatát arról, hogy a fegyelmi eljárás határidejét indok megjelölésével 30 nappal meghosszabbították, az írásbeli határozat indokot nem tartalmazott.

A fegyelmi bizottság 2013. szeptember 29-én hallgatta meg M.... tanúként. Az ezen a napon felvett jegyzőkönyv rögzítette, hogy észlelték, hogy két aláírt fegyelmi szabályzat létezik, amely egymástól részben eltérő tartalmú.

AVadásztársaság Fegyelmi Bizottsága 2013. október 1-jén meghozott FB-5/2013. számú, a felperes részére 2013. október 3-án kézbesített határozatával a felperes terhére fegyelmi vétség elkövetését állapította meg a fegyelmi szabályzat 3.§ (1) bekezdés b) pontja és c) pontja alapján, amelyre tekintettel a fegyelmi szabályzat 4.§ (1) bekezdés e) pontja alapján 3 évig terjedő, a vadászati jogosultság felfüggesztésére vonatkozó fegyelmi büntetést szabtak ki a felperessel szemben.

A felperes 2013. október 8-án a fegyelmi bizottság FB-5/2013. számú fegyelmi határozata ellen fellebbezéssel élt. Az alperes a 2013. november 9. napján megtartott rendkívüli taggyűlésén meghozta a 8/2013.(XI.9.) számú határozatát, amely a fegyelmi bizottság által hozott fellebbezéssel támadott fegyelmi határozatot hatályában fenntartotta.

A felperes a határidőben előterjesztett kereseti kérelmében a fegyelmi határozat megsemmisítését kérte a fegyelmi szabályzat 13.§ (1) bekezdése a 14.§ szabályainak megszegésére és arra hivatkozással, hogy a fegyelmi szabályzat 16.§ (1) bekezdésében foglaltak szerinti 30 napos határidőt - amely rendkívül indokolt esetben 30 nappal meghosszabbítható - a fegyelmi bizottság eljárása során nem tartotta be, annak indokát nem közölte, illetőleg arra utalással, hogy éppen a 16.§ alkalmazása vonatkozásában a cselekmény elbírálása idején hatályos fegyelmi szabályzatból két eredeti, aláírással ellátott, de egymástól eltérő tartalmú példány alkalmazásával folytatták le az eljárást.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a 2012. november 11-én módosított fegyelmi szabályzat 2012. november 11-én hatályba lépett, rendelkezéseit az ezt követően elrendelt fegyelmi eljárásokban kellett alkalmazni. A korábbi fegyelmi szabályzat, annak minden módosításával együtt hatályát veszítette. A felperessel szemben 2012. december 6-án rendelték el a fegyelmi eljárást, így a módosított szabályzat alapján kellett az eljárást lefolytatni, és a taggyűlés e szabályok megtartásával hozott határozatot.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéltével az alperes 8/2013.(XI.9.) számú taggyűlési - az alperes fegyelmi bizottsága 5/2013.(X.1.) napján meghozott határozatát helybenhagyó - határozatát megsemmisítette, egyidejűleg az FB-5/2013. számú határozat végrehajtását felfüggesztette. Kötelezte az alperest a felperes javára 70.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére.

Megállapította, hogy a felperes alaposan hivatkozott a fegyelmi határozat és az azt helybenhagyó közgyűlési határozat törvénysértő voltára, mert az alperes a határozata meghozatalakor olyan fegyelmi szabályzatot alkalmazott, amely az eljárás tárgyává tett cselekmény elkövetésekor nem volt hatályban. Alaptalannak tartotta az alperesnek azt a védekezését, amely szerint arra tekintettel, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére az új, módosított alapszabály és fegyelmi szabályzat hatálybalépését követően került sor, a fegyelmi bizottságnak a 2012. november 11-étől hatályos fegyelmi szabályzatot kellett eljárása során alkalmazni.

Megállapította azt is, hogy a keresettel támadott határozatot az alakszerű előírások megsértésével hozták. Az irányadónak tekintett, a felperes cselekményének elkövetésekor hatályos fegyelmi szabályzat 16.§-a alapján megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi eljárást az elrendelésétől számított 30 napon belül kellett volna befejezni. E határidő rendkívül indokolt esetben további 30 nappal lett volna meghosszabbítható. A 2012. december 6-án elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi bizottság 2013. október 1. napján meghozott FB-5/2013. számú határozat a határidő 30 napos meghosszabbításával is az alapszabály szerinti határidőt túllépte, ezért ez okból is megállapítható a határozat törvénysértő volta. Ebben a körben nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, hogy a szabályzatban rögzített határidő nem jogvesztő jellegű. Utalt arra is, hogy a határidő túllépése abban az esetben is megállapítható lett volna adott esetben, amennyiben az

eljárás lefolytatására a módosított alapszabály, illetve fegyelmi szabályzat rendelkezéseit kellene alkalmazni.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárásra az alperes 2011. november 11-én hatályba lépett fegyelmi szabályzatát kellett alkalmazni a fegyelmi szabályzat 31.§-a alapján. Eerre tekintettel a visszamenőlegesség tekintetében nem értett egyet a törvényszék álláspontjával és arra hivatkozott, hogy módosított fegyelmi szabályzat taggyűlés általi elfogadásakor minden egyesületi tag, így a felperes is tisztában volt azzal, hogy egy esetleges, az új szabályzat hatálybalépését követően indult fegyelmi eljárásban az új szabályzat rendelkezései alapján járnak el. Megítélése szerint ez a kérdés az egyesületi élet autonómiájába tartozik, az alperes szabadon határozhatta meg saját működésének szabályait és rendelkezhetett a tagok jogairól és kötelezettségeiről.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az alperes közel egy év elteltével hozta meg határozatát, utalva arra, hogy ez időszak alatt két eljárás lefolytatására került sor.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást is abban a körben, hogy M.... a felperestől elkért iratokat pár perc elteltével a felperesnek visszaszolgáltatta.

Kifogásolta, hogy a 2013. szeptember 25-ei intéző bizottsági jegyzőkönyvben leírtakat az elsőfokú ítélet nem említette. Az e jegyzőkönyvben rögzítettek szerint ugyanis a felperes tanúk előtt bevallotta, hogy ő másolta le a kérdéses iratokat.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte az elsőfokú ítéletben kifejtett helyes indokokra tekintettel.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes fegyelmi bizottsága 2013. szeptember 2. napján hozott határozatot arról, hogy a fegyelmi szabályzat 16.§ (1) bekezdése alapján a felperes ellen lefolytatandó fegyelmi eljárást 30 nappal meghosszabbítja. A határozat indokolása szerint a fegyelmi eljárás a fegyelmi bizottság tagjainak elfoglaltsága, valamint kizárólag a fegyelmi eljárás lefolytatása céljából történő nagy távolság miatti jelentős költségek optimalizálása miatt a rendelkezésre álló 45 nap nem volt elégséges.

A 2013. szeptember 18. napján küldött értesítést az alperes fegyelmi bizottságának elnöke az alperes vadásztársaság elnökének és a felperesnek a fegyelmi bizottság fenti határozatáról. Az értesítés a határidő hosszabbítás indokát nem tartalmazta.

Pontosítja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és indokolást annyiban, hogy ahol az elsőfokú bíróság ítélete közgyűlést említ, az helyesen az alperes taggyűlésének értendő, illetve hogy 2012. november 11. napján az alperes új, a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt fegyelmi szabályzatot és új, a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt alapszabályt is elfogadott. A módosított alapszabály 31.§-a tartalmazta azt, hogy a módosított fegyelmi szabályzatot az alperes taggyűlése 2012. november 11. napján tartott ülésén a 4/2012.(XI.11.) számú határozatával állapította meg és fogadta el, és ezzel egyidejűleg a korábbi fegyelmi szabályzat és annak minden módosítása hatályát veszti.

Az így kiegészített és pontosított, egyebekben helyesen megállapított tényállás alapján hozott elsőfokú ítéleti döntés érdemével a másodfokú bíróság egyetértett, az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi indokok tekintetében azonban az alábbi eltérésekkel:

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra, hogy a vadásztársaság, mint társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező olyan közösség, amely maga határozza meg a működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Maga dönt arról, hogy milyen magatartásokat, mulasztásokat minősít fegyelmi vétségnek és azok megvalósulása esetén indít-e az arra feljogosított fegyelmi eljárást, illetőleg, hogy a megfelelő szerv milyen szankciót alkalmaz a fegyelmi vétség elkövetése esetén.

A per elbírálására irányadó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 62.§ (2) bekezdése szerint az egyesület alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését.

Az egyesület működésére vonatkozó fenti módon megalkotott szabályoknak ugyanakkor meg kell felelniük a jogszabályoknak. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldalán kifejtettekkel, amely szerint „a társadalmi szervezet működési szabályainak meghatározása olyan, az önkormányzatiság elvén hozott normarendszer, amit annak tagjai magukra nézve e szabályozási szinten akár felelősségre vonás kilátásba helyezésével szabályként fogadtak el. A társadalmi szervezet működési szabálya nem jogszabály, azonban a jogalkotás alapvető követelményét figyelmen kívül hagyni nem lehet. Eszerint a címzetek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell meghozni a szabályzatait, a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat kötelezettséget, nem tehet terhesebbé és nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé”, mert ez felel meg a Ptk. 4.§ (1) bekezdése szerinti tisztesség követelményének.

Nem ütközik ebbe a követelménybe a fegyelmi eljárás megindítása, ha kifogásolt magatartás a régi és az új alapszabályba egyaránt beleütközik, ha azt a régi és az új fegyelmi szabályzat is fegyelmi vétségként jelöli meg. Nem ütközik a tisztesség követelményébe az sem, ha a fegyelmi eljárást az új eljárási szabályok szerint folytatják le. Az alkalmazott jogkövetkezmények azonban csak olyanok lehetnek,

amelyeket a kifogásolt magatartás elkövetésekor a felperes ismerhetett és mérlegelhetett (nulla poena sine lege elve). Alapvető követelmény tehát az, hogy csak olyan szankciót lehet alkalmazni, amely a kifogásolt magatartás elkövetése idején hatályban volt szabályzat szerint alkalmazható volt. A perbeli esetben az alperes a határozatát olyan fegyelmi szabályzat alapján hozta meg, amely olyan szankciót tartalmazott a 4.§ (1) bekezdés e) pontjában, amelyet a korábbi, a felperes cselekménye elkövetése idején hatályos fegyelmi szabályzat még nem tartalmazott - hiszen a korábbi szabályzat a vadászati jogosultság felfüggesztését csak 2 évre tette lehetővé - ezért az alperes határozata önmagában ebből az okból jogszabálysértő.

Az alperes által a periratokhoz becsatolt 2012. november 11-étől hatályos fegyelmi szabályzata 16.§-a értelmében az elsőfokú fegyelmi eljárást az elrendeléstől számított 45 napon belül kell befejezni. E határidő rendkívül indokolt esetben további 30 nappal meghosszabbítható, kivéve ha az ügyben büntető vagy szabálysértési eljárás folyik. Az alperes nyilatkozata szerint ez az alkalmazandó szabály, és a perben meghallgatott C...tanú, a fegyelmi bizottság elnöke tanúvallomásában ugyancsak ezt a szöveget tartalmazó fegyelmi szabályzatot jelölte meg „ténylegesen hatályos” szabályzatnak. A fegyelmi szabályzat fenti eljárási rendelkezése értelmében az elrendeléskor kezdődik a 45 napos határidő, az eljárást ezen belül be kell fejezni vagy rendkívül indokolt esetben az eljárás lefolytatására rendelkezésre álló határidőt még a határidő letelte előtt 30 nappal meg kell hosszabbítani.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesnek azzal a védekezésével, hogy ez a határidő nem „jogvesztő” határidő. Ha e határidő alatt az eljárást nem kellene befejezni, a fegyelmi eljárás bármeddig folyhatna, akkor erre vonatkozóan szükségtelen lenne a szabályozás a fegyelmi szabályzatban és ugyancsak szükségtelen és értelmetlen lenne a határidő meghosszabbítására vonatkozó rendelkezés is.

Az új eljárást az alperes taggyűlése 2013. július 6. napján rendelte el. Az ettől az időponttól számított 45 napon belül az eljárást be kellett volna fejezni vagy a határidőt meg kellett volna hosszabbítani. A határidő meghosszabbítására csak 2013. szeptember 2. napján került sor, így megállapítható, hogy az alperes a határidőt túllépte. A fegyelmi bizottság a határozatát határidőn túl hozta, a taggyűlés a határidőn túl meghozott fegyelmi bizottsági határozatot hagyta helyben. Erre tekintettel az alperes a saját maga által alkotott szabályzatát sértve hozta meg a felperessel szemben a fegyelmi vétséget megállapító és büntetést kiszabó, keresettel támadott taggyűlési határozatát.

A Pp. 212. § (1) szerint a bíróság a per érdemében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben - ideértve a per megszüntetését is - végzéssel határoz.

Az ítéleti rendelkezés tehát a keresettel érvényesített követelés eldöntésére vonatkozik. Nem az ítélet rendelkező részében, hanem külön végzésben kell

rendelkezni a Ptk. 62.§ (6) bekezdése alapján a keresettel támadott határozat végrehajtásának felfüggesztéséről. A felfüggesztés a kereset jogerős elbírálásáig tarthat. Erre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből a felügyelő bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben pedig az indokolás fentiek szerinti módosításával az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetékből, valamint a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségéből álló másodfokú perköltséget, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (6) bekezdése alapján a felperes jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló mértékben állapított meg.

Pécs, 2015. február 12.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró